

กฎหมายควบคุมอาคาร สำนักการโยธา

คำแนะนำในการออกแบบอาคาร

ด้วยกรุงเทพมหานคร ได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เพื่อให้กรุงเทพมหานครมีความสะอาด สะดวก สบายน่าอยู่ ในความมุ่งมั่นดังกล่าวจึงทำให้เกิดระบบรถไฟฟ้าใต้ดิน รถไฟฟ้าลอยฟ้า ถนนยกระดับ เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรและด้านอื่น ๆ อีกมากมาย ตลอดจนกรุงเทพมหานคร ได้มีกฎหมายควบคุมอาคารและกฎหมายผังเมืองรวมฉบับใหม่บังคับใช้ เพื่อให้กรุงเทพมหานครของเรามีการพัฒนาเป็นไปอย่างมีระบบแบบแผน

กรุงเทพมหานครมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวกรุงเทพฯ อาจจะมีความเข้าใจในกฎหมายควบคุมอาคารไม่ดีพอ เมื่อมีความประสงค์จะก่อสร้างอาคารและให้ผู้ออกแบบดำเนินการ อาจจะทำแบบมาขออนุญาตไม่ถูกต้อง ทำให้เสียเวลาในการแก้ไขการออกแบบอาคาร บางครั้งถึงกับต้องยกเลิกแบบที่ยื่นขออนุญาตก่อสร้างและต้องเขียนแบบขึ้นมาใหม่เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายกำหนด

ดังนั้นเพื่อเป็นการให้ความรู้แก่ประชาชนและอำนวยความสะดวกกับเจ้าของอาคารและผู้ออกแบบอาคาร เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดเสียเวลาในการแก้ไขแบบดังกล่าว กรุงเทพมหานครจึงได้จัดทำคำแนะนำในการออกแบบอาคาร จำนวน ๙ ประเภท ดังนี้

๑. อาคารประเภท	อยู่อาศัยรวม (แฟลต อพาร์ทเมนต์ และคอนโดมิเนียม)
๒. อาคารประเภท	สถานพยาบาล
๓. อาคารประเภท	เก็บสินค้า
๔. อาคารประเภท	จอดรถยนต์
๕. อาคารประเภท	โรงงาน
๖. อาคารประเภท	สถานศึกษา
๗. อาคารประเภท	ตลาด
๘. อาคารประเภท	โรงแรมหรุสพ
๙. อาคารประเภท	โรงแรม

กรุงเทพมหานครหวังว่า ข้อเสนอแนะ ๙ ประเภทดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อจากกรุงเทพฯ และหากท่านมีปัญหาไม่เข้าใจในข้อเสนอแนะท่านสามารถปรึกษาปัญหาได้ที่

- ๑) ศูนย์บริการให้คำปรึกษาก่อนการขออนุญาต กองควบคุมอาคาร ชั้น ๕
ตึกสำนักการโยธา กทม.๒ เบอร์โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๗ ๐๑๐๖
- ๒) กลุ่มงานควบคุมอาคาร ๑ , ๒ , ๓ กองควบคุมอาคาร ชั้น ๕ตึกสำนักการโยธา
กทม.๒ เบอร์โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๗๖ , ๐ ๒๒๔๗ ๐๑๐๔ , ๐ ๒๒๔๗ ๐๑๐๕
- ๓) ผู้อำนวยการกองควบคุมอาคาร ชั้น ๕ ตึกสำนักการโยธา กทม.๒
เบอร์โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๖ ๐๓๓๑

ข้อแนะนำในการออกแบบ

อาคารประเภท อาคารจอดรถยนต์

ข้อแนะนำนี้กรุงเทพมหานครจัดทำขึ้นเพื่อให้ความสะดวกกับเจ้าของอาคารหรือผู้ออกแบบได้มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายควบคุมอาคารที่จะต้องใช้ในการออกแบบจะได้ไม่เกิดความผิดพลาด ทำให้เสียเวลาในการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร จึงมีข้อแนะนำหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับที่ดินที่จะใช้ก่อสร้าง

๑.๑ ตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณที่จะก่อสร้างว่าเป็นไปตามผังเมืองรวมของกรุงเทพมหานครตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒๕๕๖ หรือไม่มี

๑.๒ ตรวจสอบว่าในบริเวณดังกล่าวมีกฎหมายของเทศบาลเมือง เทศบัญญัติ หรือข้อบัญญัติ กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทหรือไม่ และอาคารที่ท่านจะก่อสร้าง มีข้อห้ามหรือหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง

๑.๓ ตรวจสอบว่าในบริเวณดังกล่าวมีกฎหมายของหน่วยราชการอื่นใดที่ห้ามก่อสร้างหรือมีข้อกำหนดในการก่อสร้างอาคารนอกเหนือจากพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร รวมทั้งบริเวณเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ ข้อกำหนดเงื่อนไขในการปลูกสร้างอาคารริมเขตทางหลวง ฯลฯ

๑.๔ ตรวจสอบความถูกต้องของโฉนดและภาระผูกพันของที่ดินที่จะใช้ก่อสร้าง

๑.๕ ตรวจสอบว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวว่า สามารถเปิดทางเข้า-ออกรถยนต์ ตามกฎหมายฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๗) ประกอบกับระเบียบกรุงเทพมหานคร เรื่อง การตัดคันหินทางเท้า พ.ศ. ๒๕๓๑ ได้หรือไม่

สอบถามข้อมูลได้ที่ กองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา กทม.๒ หรือสำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานเขตพื้นที่

๒. แนวอาคารและระยะต่าง ๆ

๒.๑ อาคารจอดรถยนต์ที่มีใช้อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องปฏิบัติตามนี้

๒.๑.๑ อาคารก่อสร้างริมถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า ๖ เมตร ต้องร่นแนวอาคารห่างจากศูนย์กลางถนนสาธารณะอย่างน้อย ๓ เมตร

๒.๑.๒ อาคารที่สูงเกิน ๒ ชั้น หรือเกิน ๘ เมตร ที่ก่อสร้างใกล้ถนนสาธารณะ

(๑) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากศูนย์กลางถนนสาธารณะอย่างน้อย ๖ เมตร

(๒) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย ๑ ใน ๑๐ ของความกว้างของถนนสาธารณะ

๒.๑.๓ อาคารที่สูงเกิน ๒ ชั้น หรือสูงเกิน ๘ เมตร ที่ไม่อยู่ริมทางสาธารณะให้มีที่ว่างด้านหน้ากว้างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร หากสูงเกิน ๓ ชั้น ให้มีที่ว่างกว้างไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร ที่ว่างดังกล่าวต้องมีพื้นที่ต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๖ ของความยาวเส้นรอบรูปภายนอกอาคาร อาจรวมที่ว่างด้านข้างที่ต่อเนื่องกับที่ว่างด้านหน้าด้วยก็ได้ และที่ว่างนี้ต้องเชื่อมกับถนนภายในกว้างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร ออกสู่ทางสาธารณะ ถ้าหากเป็นถนนลอดใต้อาคารความสูงสุทธิของช่องลอดต้องไม่น้อยกว่า ๕ เมตร ที่ว่างนี้อาจใช้ร่วมกับอาคารอื่นได้

๒.๑.๔ อาคารอยู่ริมทางสาธารณะที่ไม่อาจมีที่ว่างตามข้อ ๒.๑.๓ ต้องมีลักษณะดังนี้ แนวอาคารด้านประชิดติดทางสาธารณะและต้องมีความยาวมากกว่า ๑ ใน ๘ ส่วนของความยาวเส้นรอบรูปภายนอกอาคาร ทั้งนี้แนวอาคารประชิดติดทางสาธารณะต้องห่างจากทางสาธารณะไม่เกิน ๒๐ เมตร

๒.๑.๕ อาคารที่มีความสูงไม่ถึง ๑๕ เมตร ต้องมีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่า ๑ เมตร อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๕ เมตร ต้องมีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ที่ว่างดังกล่าวใช้ร่วมกับอาคารอื่นไม่ได้ ยกเว้นใช้ร่วมกับที่ว่างของอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ

๒.๑.๖ ที่จอดรถหนึ่งคันต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้าและต้องมีลักษณะดังนี้

(ก) ในกรณีที่จอดรถตั้งฉากกับแนวทางเดินรถ ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

(ข) ในกรณีที่จอดรถขนานกับแนวทางเดินรถ หรือทำมุมกับทางเดินรถน้อยกว่า ๓๐ องศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

(ค) ในกรณีที่จอดรถทำมุมกับทางเดินรถตั้งแต่ ๓๐ องศาขึ้นไป ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๕.๕๐ เมตร ที่จอดรถต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตที่จอดรถแต่ละคันไว้ให้ปรากฏบนที่จอดรถนั้น และต้องมีทางเดินรถเชื่อมต่อโดยตรงกับทางเข้าออกของรถและที่กลับรถ

๒.๑.๗ ที่จอดรถถ้าอยู่นอกบริเวณของอาคารและอยู่บนโฉนดต่างแปลงที่ไม่ต่อเนื่องกันต้องมีทางเดินจากทางเข้าออกบริเวณหรืออาคารที่จอดรถไปสู่ทางเข้าออกอาคารนั้น วัดระยะตามแนวราบไม่เกิน ๒๐๐ เมตร

๒.๑.๘ ทางเข้าออกของรถ ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร เว้นแต่เป็นการเดินรถทางเดียวต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เมตร ทางวิ่งของรถ ในกรณีจอดรถทำมุมต่างๆ กับทางวิ่งของรถ จะต้องกว้างไม่น้อยกว่าเกณฑ์ ดังนี้

(ก) กรณีจอดรถทำมุมกับทางวิ่งน้อยกว่า ๓๐ องศา ทางวิ่งของรถต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เมตร

(ข) กรณีจอดรถทำมุมตั้งแต่ ๓๐ องศาขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๖๐ องศา ทางวิ่งของรถต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๕.๕๐ เมตร

(ค) กรณีจอดรถทำมุมเกิน ๖๐ องศา ทางวิ่งของรถต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

๒.๒ อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องปฏิบัติดังนี้

๒.๒.๑ ต้องร่นแนวผนังห่างเขตที่ดินผู้อื่น และห่างถนนสาธารณะ ไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

๒.๒.๒ ต้องมีด้านหนึ่งด้านใดของที่ดินนั้นยาวไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร ติดถนนสาธารณะมีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร ยาวต่อเนื่องกันโดยตลอดจนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และหากอาคารมีพื้นที่อาคารเกินกว่า ๓๐,๐๐๐ เมตร ที่ดินต้องอยู่ริมถนน

สาธารณะที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑๘ เมตร ยาวต่อเนื่องกันโดยตลอดจนไปเชื่อมต่อถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า ๑๘ เมตร

๒.๓ ต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ดิน

๒.๔ หลักเกณฑ์ของข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างดัดแปลงใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภทในบริเวณดังกล่าว (ถ้ามี)

๒.๕ กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. ๒๕๕๖)

๒.๕.๑ ตามรายชื่อถนนสาธารณะที่กำหนดในรายการประกอบแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่จำแนกประเภทท้ายกฎกระทรวงให้มีที่ว่างห่างจากแนวเขต ๒ เมตร เพื่อปลูกต้นไม้เว้นแต่เป็นการก่อสร้างรั้ว กำแพง ป้อมยาม ป้ายชื่ออาคาร ป้ายสถานีบริการน้ำมัน และทางเข้าออกของอาคารหรือทางเข้าออกของรถ เพื่อปลูกต้นไม้

๒.๕.๒ ที่ดินซึ่งตั้งอยู่ริมแหล่งน้ำสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตร ให้มีที่ว่างเพื่อปลูกต้นไม้ตามแนวขนานกับริมแหล่งที่สาธารณะและไม่น้อยกว่า ๓ เมตร แต่ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะมีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป ให้มีที่ว่างเพื่อปลูกต้นไม้ไม่น้อยกว่า ๖ เมตร เว้นแต่เป็นการก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำ การสาธารณูปโภค เขื่อน รั้ว หรือกำแพง

๒.๖ อาคารที่ก่อสร้างใกล้แหล่งน้ำสาธารณะเช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำราง หรือลำกระโดง ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะมีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตร ต้องร่นแนวอาคารห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๓ เมตร ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะมีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไปต้องร่นแนวอาคารห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๖ เมตร แต่ถ้าอาคารใกล้แหล่งน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ เช่น บึง ทะเลสาบ หรือทะเล ต้องร่นแนวอาคารห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร (กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อ ๔๒)

๒.๗ อาคารจอดรถซึ่งติดตั้งระบบยกรถขึ้นลงระหว่างชั้นของอาคารด้วยลิฟต์จะต้องมีระยะของทางเดินรถจากปากทางเข้าถึงลิฟต์ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร อาคารตามวรรคหนึ่งจะไม่มีทางลาดขึ้นลงของรถระหว่างชั้นของอาคารก็ได้ ลิฟต์ที่ใช้สำหรับยกรถขึ้นลงระหว่างชั้นของอาคารตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้อยู่ภายในตัวอาคารโดยให้มีลิฟต์หนึ่งเครื่องต่อที่จอดรถ ๓๐ คัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่า ๒ เครื่องต่ออาคารหนึ่งหลังและห้ามใช้เป็นลิฟต์โดยสาร

๒.๘ อาคารจอดรถซึ่งติดตั้งระบบเคลื่อนย้ายรถด้วยเครื่องจักรกลได้รับการคำนวณออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการจอดรถโดยเฉพาะ จะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

๒.๘.๑ ต้องมีระยะของทางเดินรถจากปากทางเข้าถึงอาคารไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

๒.๘.๒ พื้นหรือผนังของอาคารต้องอยู่ห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นและถนนสาธารณะ ดังนี้

(ก) ในกรณีที่มีความสูงของอาคารจากพื้นดินตั้งแต่ ๒๓.๐๐ เมตร ขึ้นไปต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ เมตร

(ข) ในกรณีที่มีความสูงของอาคารจากพื้นดินน้อยกว่า ๒๓.๐๐ เมตร ต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร

การคำนวณออกแบบอาคารจอดรถตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

๓. ความสูง

๓.๑ ความสูงของอาคาร

๓.๑.๑ ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบโดยวัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตนานตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด

๓.๑.๒ อาคารหลังเดียวกันซึ่งมีถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากับขนานอยู่เมื่อระยะระหว่างถนนสาธารณะสองสายนั้นไม่เกิน ๖๐ เมตร และส่วนกว้างของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าไม่เกิน ๖๐ เมตร ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตนานตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า

๓.๑.๓ อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากันความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตนานตรงข้ามของสายที่กว้างกว่าและความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน ๖๐ เมตร

๓.๒ ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงพื้นต้องไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เมตร

๔. จำนวนที่จอดรถยนต์ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๗)

๔.๑ กรณีอาคารมีที่จอดรถตั้งแต่ ๑๕ คันขึ้นไป ต้องเชื่อมต่อกับทางสาธารณะที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ เมตร และระยะต่อเนื่องไปจนสู่ทางสาธารณะที่กว้างกว่าตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๐

๕. ระบบบำบัดน้ำเสีย

ต้องมีคุณภาพน้ำทิ้งตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งของกฎหมายฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

๖. ระบบป้องกันอัคคีภัย

๖.๑ กรณีอาคารที่ก่อสร้างไม่เข้าข่ายเป็นอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษให้ติดตั้งบันไดหนีไฟและอุปกรณ์เกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายฉบับที่ ๓๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) กฎหมายฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) และกฎหมายฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร (พ.ศ. ๒๕๔๔)

๖.๒ กรณีอาคารที่ก่อสร้างเข้าข่ายเป็นอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษให้ติดตั้งบันไดหนีไฟและระบบเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) กฎหมายฉบับที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

๗. การยื่นขออนุญาต

๘.๑ อาคารทุกขนาดสามารถยื่นขออนุญาตได้ที่กองควบคุมอาคาร สำนักงานโยธา

๘.๒ การยื่นขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มี ๒ วิธี คือ

๘.๒.๑ การยื่นขออนุญาตตามมาตรา ๒๑ คือ การยื่นขออนุญาตเพื่อให้ได้รับใบอนุญาตก่อนแล้วจึงดำเนินการก่อสร้างอาคารตามรายละเอียดในใบอนุญาต

๘.๒.๒ การยื่นแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคารโดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ ทวิ คือ การแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแบบที่กำหนด พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลและเอกสารประกอบ และเมื่อ

ชำระค่าธรรมเนียมการตรวจแบบเรียบร้อยแล้ว สามารถดำเนินการก่อสร้างอาคารได้ทันที ซึ่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบเอกสารภายใน ๗ วัน และตรวจสอบแบบแปลนภายใน ๑๒๐ วัน โดยหากแบบแปลน หรือเอกสารไม่เป็นไปตามกฎหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถแจ้งหนังสือทักทวงได้ตามกำหนดเวลาในกฎกระทรวง

๘. การขอใบรับรองการก่อสร้างอาคาร

อาคารจอตระยนต์ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป เมื่อกระทำการก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามแบบที่กำหนด เพื่อทำการตรวจสอบการก่อสร้างอาคารให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน และเมื่อได้รับใบรับรองการก่อสร้างอาคารแล้ว จึงสามารถเข้าไปใช้สอยอาคารได้

๙. การตรวจสอบอาคาร

อาคารจอตระยนต์ไม่เข้าข่าย ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบอาคาร ทำการตรวจสอบอาคารและรายงานการตรวจสอบอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี ตามกฎกระทรวงเรื่องกำหนดประเภทอาคารที่ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบ พ.ศ. ๒๕๔๘

ดำเนินการโดย
นายนพดล ฉายปัญญา
ผู้อำนวยการกองควบคุมอาคาร
สำนักการโยธา
วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐